

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “องค์ความรู้ของนักออกแบบภายในเพื่อใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) กลุ่มนักออกแบบที่เริ่มปฏิบัติวิชาชีพในช่วง 1-2 ปีแรก ในด้านองค์ความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน (2) กลุ่มนักออกแบบที่ปฏิบัติวิชาชีพ 3 ปีขึ้นไป ในด้านองค์ความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน (3) กลุ่มเจ้าของสำนักงานออกแบบภายใน ในด้านความต้องการความรู้เพิ่มเติมให้แก่นักออกแบบภายในองค์กรและ (4) ความต้องการด้านความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน เพื่อใช้ในการพัฒนากระบวนการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการปฏิบัติวิชาชีพในอนาคต โดยมีขอบเขตการวิจัยที่มีเนื้อหาครอบคลุมถึงองค์ความรู้ที่ใช้ในกระบวนการออกแบบภายในของนักออกแบบวิชาชีพในเชิงปฏิบัติ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักออกแบบวิชาชีพสถาปัตยกรรมภายในที่เพิ่งจบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ช่วงระหว่าง 1-2 ปี กลุ่มนักออกแบบวิชาชีพสถาปัตยกรรมภายในที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ด้านวิชาชีพออกแบบภายในตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป เป็นจำนวน 95 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม (questionnaire) และสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นอกจากนี้ ยังได้ทำการวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มเจ้าของสำนักงานออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ด้วยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 20 คน โดยนำผลจากการสัมภาษณ์ มาสรุปจัดกลุ่มและสร้างเป็นประเด็นหลักๆ ที่พบ และเรียงลำดับตามความสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 26-29 ปี สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรังสิต ทำงานเป็นนักออกแบบประจำสำนักงานและมีประสบการณ์ทำงาน 3 ปีขึ้นไป และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบประสบการณ์ทำงานและรูปแบบการทำงาน พบว่า นักออกแบบที่มีประสบการณ์ทำงานมากขึ้น มีรูปแบบการทำงานที่เป็นนักออกแบบอิสระมากขึ้น

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1) เพื่อศึกษากลุ่มนักออกแบบที่เริ่มปฏิบัติวิชาชีพในช่วง 1-2 ปีแรก ในด้านองค์ความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี ต้องการความรู้หมวดวิชาหลักมากที่สุดและต้องการความรู้หมวดวิชาในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด รองลงมาคือ หมวดวิชาพื้นฐานในวิชาชีพการวัดผลมากที่สุด หมวดวิชาเทคโนโลยีในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด หมวดวิชานับสนุนใน

วิชาการบริหารงานออกแบบมากที่สุด และหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ตามลำดับ

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2) เพื่อศึกษากลุ่มนักออกแบบที่ปฏิบัติวิชาชีพไม่น้อยกว่า 3 ปีขึ้นไป ในด้านองค์ความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักออกแบบที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุดและต้องการความรู้ในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด รองลงมา คือหมวดวิชานับสุนในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบมากที่สุด หมวดวิชาหลักในวิชาการวิเคราะห์โครงการและการออกแบบมากที่สุด หมวดวิชาพื้นฐานในวิชาการปฏิบัติการวัสดุมากที่สุด และหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ตามลำดับ

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 3) เพื่อศึกษากลุ่มเจ้าของสำนักงานออกแบบ ในด้านความต้องการความรู้เพิ่มเติม-ให้แก่ นักออกแบบภายในองค์กร ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า

1. นักออกแบบในองค์กร ควรมีความรู้เพิ่มเติมในสาขาบริหารและการจัดการ การรู้จักและเลือกวัสดุใหม่ๆ มาใช้ในการออกแบบ เพื่อนำมาใช้ปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน
2. ความรู้ที่นักออกแบบในองค์กรขาดเป็นความรู้รอบตัวนอกเหนือจากการออกแบบ และการเรียนรู้เพื่อปรับตัวเข้ากับทีมงานเพื่อพร้อมในการทำงานทุกๆด้าน
3. สิ่งทีพิจารณาเป็นลำดับแรกในการเลือกรับนักออกแบบเข้าทำงานในองค์กร คือ ผลงาน บุคลิกภาพ ทักษะคติในการทำงาน และปฏิภาณไหวพริบ
4. คุณสมบัติที่นักออกแบบควรมี ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความอดทน การควบคุมอารมณ์ ระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 4) เพื่อสรุปถึงความต้องการด้านความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการปฏิบัติวิชาชีพในอนาคต ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า

1. นักออกแบบต้องการความรู้หมวดวิชาหลักในวิชาการออกแบบมากที่สุด และคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม นักออกแบบต้องการวิชาหมวดวิชานี้อยู่ในระดับมาก
2. นักออกแบบต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐานต้องการความรู้ในวิชาปฏิบัติการวัสดุมากที่สุด และคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม นักออกแบบต้องการวิชาหมวดวิชานี้อยู่ในระดับมาก
3. นักออกแบบต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยีต้องการความรู้ในวิชาโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด และคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม นักออกแบบต้องการวิชาหมวดวิชานี้อยู่ในระดับมาก

4. นักออกแบบต้องการความรู้หมวดวิชาสับสนุนต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบมากที่สุด และคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม นักออกแบบต้องการวิชาหมวดวิชานี้อยู่ในระดับมาก

5. นักออกแบบต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด และคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม นักออกแบบต้องการวิชาหมวดวิชานี้อยู่ในระดับมาก

6. เมื่อพิจารณาความต้องการความรู้ในหมวดวิชาทั้ง 5 วิชาในการปฏิบัติวิชาชีพ โดยรวมพบว่า นักออกแบบต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด

7. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบประสบการณ์ของนักออกแบบกับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาทั้ง 5 วิชาในการปฏิบัติวิชาชีพ พบว่า นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลักในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด และ นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยี ในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด

8. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการทำงานของนักออกแบบกับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาทั้ง 5 วิชาในการปฏิบัติวิชาชีพ พบว่า ทั้งนักออกแบบอิสระ และนักออกแบบที่ประจำสำนักงานออกแบบ ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยี มากที่สุด

9. ความต้องการความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่นักออกแบบวิชาชีพต้องการเพิ่มเติมมีดังนี้

1. ความรู้ในสาขาการบริหารและการจัดการ
2. ความรู้ในภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
3. ความรู้ในเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ
4. การรู้จักและเลือกวัสดุใหม่ๆมาใช้ในการออกแบบ

10. ผลการวิจัยด้านคุณสมบัติที่นักออกแบบควรมี ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความอดทน การควบคุมอารมณ์ ระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์ นั้น สามารถที่จะนำไปพัฒนาในกระบวนการศึกษา เน้นในเนื้อหาการเรียนรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพ (professional practice)

นอกจากการตอบวัตถุประสงค์ทั้ง 4 ข้อ แล้วนั้นผู้วิจัยพบว่าเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบสถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษากับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาทั้ง 5 วิชาในการปฏิบัติวิชาชีพ พบว่า นักออกแบบที่จบการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยรังสิตต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด นักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากรต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานมากที่สุด และนักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ต้องการความรู้ในหมวดวิชาสับสนุนมากที่สุด

และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบสถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษากับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาทั้ง 5 วิชาในการปฏิบัติวิชาชีพ และประสบการณ์ของนักออกแบบ พบว่า นักออกแบบที่

มีประสบการณ์ 1-2 ปี ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรังสิต ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาสนับสนุน หมวดวิชาเทคโนโลยี หมวดวิชาหลัก และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรังสิต ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยี มากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาสนับสนุน หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาพื้นฐาน และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปีที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาเทคโนโลยี หมวดวิชาสนับสนุน และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไปที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร ต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุน มากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาเทคโนโลยี และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปีที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาสนับสนุน และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไปที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาสนับสนุน หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาหลัก และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาสนับสนุน หมวดวิชาเทคโนโลยี และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุนมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาเทคโนโลยี หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาพื้นฐาน และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดผลงานการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในที่ดีและสมบูรณ์ได้นั้น จำเป็นต้องมีความรู้ในองค์ประกอบหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นความรู้หมวดวิชาหลัก ความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน ความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยีและความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน แสดงให้เห็นว่า นักออกแบบจำเป็นต้องเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่างๆ ที่ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน

เพื่อให้เกิดงานสถาปัตยกรรมภายในที่สวยงาม และสมบูรณ์ ตามความต้องการของผู้อยู่อาศัย และเมื่อพิจารณาถึงความต้องการความรู้ในแต่ละหมวดมาตรฐานวิชาการของคณะกรรมการ สถาสถาปนิก พบว่า นักออกแบบต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด เนื่องจาก ปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว นักออกแบบต้องติดตาม ความรู้ดังกล่าวเพื่อนำมาประยุกต์ใช้เข้ากับการปฏิบัติงานเพื่อให้บังเกิดผลงานที่สำเร็จได้และ เป็นไปในทางที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า ในหมวดวิชาหลัก นักออกแบบต้องการความรู้ ในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด และการสร้างแนวความคิดในการออกแบบน้อยที่สุด ทั้งนี้ เป็นเพราะวิชาการออกแบบภายในเป็นวิชาที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในทุกระดับ และทุกขั้นตอน ในกระบวนการทำงานออกแบบ ส่วนการสร้างแนวความคิดในการออกแบบนั้น นักออกแบบสามารถ สร้างสรรค์ได้มากหรือน้อยนั้นในแง่ของการปฏิบัติงานขึ้นอยู่กับขอบเขต ความต้องการและข้อจำกัด ของเจ้าของอาคารเป็นส่วนใหญ่

ในหมวดวิชาพื้นฐาน นักออกแบบต้องการความรู้ในวิชาปฏิบัติการวัดมากที่สุด และ ประวัติศาสตร์ศิลปะ น้อยที่สุด ทั้งนี้ เพราะกระบวนการออกแบบเป็นการเปลี่ยนแปลงความต้องการ และความปรารถนาของลูกค้าที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เป็นคำตอบของการออกแบบ ซึ่งสามารถ ทำความเข้าใจได้กับผู้รับเหมาการก่อสร้างและผลิตผ่านแบบก่อสร้างและรายการประกอบแบบก่อสร้าง ต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยความรู้วิชาด้านวัสดุเพื่อช่วยให้การก่อสร้างกระทำได้อย่างถูกต้องขั้นตอน และสามารถเลือกวัสดุใหม่ๆเพื่อตอบสนองความต้องการของเจ้าของโครงการ และเป็นการสร้างสรรค์ ผลงานการออกแบบ สำหรับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะมีความต้องการน้อยสุด อาจเนื่องมาจาก วิชานี้เป็นวิชาที่เน้นเนื้อหาทฤษฎี ซึ่งเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง และนักออกแบบ ยังขาดประสบการณ์ในการประยุกต์แนวคิดในทางประวัติศาสตร์เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการออกแบบ ในปัจจุบัน

ในหมวดวิชาเทคโนโลยี นักออกแบบต้องการความรู้ในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรม ภายในมากที่สุดและวิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์น้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรม ภายในจะช่วยให้การวางแผนการทำงานตลอดจนให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลงาน และช่วยให้การ ประสานงานการสร้างผลงานกับฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทำได้ชัดเจนมากขึ้น ส่วนความรู้ในวิธีการ สร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์มีการใช้น้อย เนื่องจากในการปฏิบัติงานจริงนักออกแบบภายในมิได้ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เพราะจะเลือกเฟอร์นิเจอร์ที่นักออกแบบเฟอร์นิเจอร์ (furniture designer) ได้มีการออกแบบไว้แล้ว และนำมาใช้ในงานตกแต่งได้ทันที

ในหมวดวิชาสนับสนุน นักออกแบบต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ มากที่สุดและวิธีการค้นคว้าวิจัยน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน มี บทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการปฏิบัติงานในกระบวนการออกแบบเป็นอย่างดี

มาก และคอมพิวเตอร์จะเป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในวิชาชีพออกแบบและก่อสร้างก็ตาม ดังนั้นนักออกแบบต้องมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว เพื่อสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเต็มขีดความสามารถของระบบ สำหรับวิธีการค้นคว้าวิจัยเป็นวิชาพื้นฐานที่เตรียมผู้เรียนเพื่อการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา และนำมาใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพได้น้อย นักออกแบบจึงต้องการความรู้ในวิชานี้ด้วย

ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป นักออกแบบต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด และต้องการความรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะวิชาภาษาอังกฤษช่วยให้ นักออกแบบสามารถติดตามข้อมูลข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ จากทั่วทุกมุมโลกได้ นอกจากนี้ยังช่วยในการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน ลูกค้า และเจ้าของอาคารต่าง ๆ หากบุคคลดังกล่าว ต้องทำงานกับสำนักงานที่มีชาวต่างประเทศทำงานด้วย สำหรับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์มีความต้องการน้อย เนื่องจากวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานเป็นวิชาที่ช่วยในการติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ จากข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้ในระดับลึก

สำหรับความต้องการความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจากวิชาในหมวดมาตรฐานวิชาการ พบว่า นักออกแบบวิชาชีพมีความต้องการความรู้ในสาขาการบริหารและการจัดการมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะในการปฏิบัติงานวิชาชีพ นักออกแบบต้องอาศัยความรู้ด้านการจัดการงาน การประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ การร่วมกันทำงานเป็นหมู่คณะ ตลอดจนการบริหารเวลาและงาน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายบรรลุผลสำเร็จได้

เมื่อพิจารณาความต้องการความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพตามรายหมวดมาตรฐานวิชาการ โดยจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า

นักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรังสิต ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาสนับสนุน หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาหลัก และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในการปฏิบัติงานวิชาชีพ นักออกแบบต้องอาศัยความรู้ที่ได้ศึกษามา โดยในหมวดวิชาเทคโนโลยีนั้น ประกอบด้วย วิชาต่างๆ คือ ด้านทฤษฎีและปฏิบัติการวัสดุและวิธีการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรมภายใน และเครื่องเรือนรายวิชาด้านทฤษฎี และออกแบบระบบอาคาร เทคนิควิธีการในการก่อสร้าง ตลอดจนระบบประกอบอาคาร เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบระบายอากาศ ระบบปรับอากาศ ระบบประปาสุขาภิบาล ระบบเครื่องกล และระบบประกอบอาคารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่านักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรังสิตส่วนใหญ่จะทำงานออกแบบภายใน แต่จะไม่ได้เน้นในเรื่องการเขียนแบบเอง ทำหน้าที่ควบคุมและปฏิบัติงานที่โครงการ และประสานงานกับสถาปนิกควบคู่อีกด้วย ดังนั้นนักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรังสิตจึงต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด

นักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาเทคโนโลยี หมวดวิชาสนับสนุน และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในการปฏิบัติงานวิชาชีพ นักออกแบบต้องอาศัยความรู้ที่ได้ศึกษามาเป็นแนวทางในการออกแบบ โดยในหมวดวิชาพื้นฐานนั้น ประกอบด้วย วิชาต่างๆ คือ วาดเส้น เขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ เขียนแบบ 3 มิติ ทฤษฎีสี พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย ประวัติศาสตร์ศิลปะ จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่านักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากรนั้นส่วนใหญ่ทำงานทั้งออกแบบและเขียนแบบด้วยจึงต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานมากที่สุด

นักออกแบบที่จบการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาสนับสนุน หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาพื้นฐาน และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในการปฏิบัติงานวิชาชีพ นักออกแบบต้องอาศัยความรู้ที่ได้ศึกษามานำมาเป็นแนวทางในการออกแบบโดยในหมวดวิชาเทคโนโลยีนั้น ประกอบด้วย วิชาต่างๆ คือ ด้านทฤษฎีและปฏิบัติการวัสดุและวิธีการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรมภายในและเครื่องเรือน รายวิชาด้านทฤษฎีและออกแบบระบบ อาคาร เทคนิควิธีการในการก่อสร้าง ตลอดจนระบบประกอบอาคาร เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบระบายอากาศ ระบบปรับอากาศ ระบบประปาสุขาภิบาล ระบบเครื่องกล และระบบประกอบอาคารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่านักออกแบบที่จบการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบังส่วนใหญ่เน้นนอกจากจะออกแบบภายในอย่างเดียวนั้น ยังทำหน้าที่ควบคุมและปฏิบัติงานที่โครงการ และประสานงานกับสถาปนิกควบคุมอีกด้วย ดังนั้นนักออกแบบที่จบการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบังจึงต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด

นักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุนมากที่สุด รองลงมา หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาเทคโนโลยี และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในการปฏิบัติงานวิชาชีพ นักออกแบบต้องอาศัยความรู้ที่ได้ศึกษามานำมาเป็นแนวทางในการออกแบบโดยในหมวดวิชาสนับสนุน หมายถึงรายวิชาที่ศึกษาด้านทฤษฎีและปฏิบัติการเกี่ยวกับการออกแบบสถาปัตยกรรมสาขาควบคุมอื่นๆ รายวิชาด้านการปฏิบัติวิชาชีพ หลักการบริหารและการจัดการโครงการสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ในทุกขั้นตอนดำเนินการ กฎหมายอาคาร และวิชาชีพ รวมถึงรายวิชาสนับสนุนอื่นๆ เช่น การวางแผนพัฒนา จิตวิทยามนุษย์ในสภาพแวดล้อม วิธีการค้นคว้าและวิจัย รายวิชาการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการออกแบบ เป็นต้น จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่านักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนใหญ่นั้นจะเน้นการออกแบบภายในโดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการทำงาน ดังนั้นนักออกแบบที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพจึงต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุนมากที่สุด

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี ส่วนใหญ่ทำงานประจำสำนักงานออกแบบมากกว่าทำงานเป็นนักออกแบบอิสระ แต่เมื่อมีประสบการณ์มากขึ้น คือ มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ทำงานประจำสำนักงานออกแบบน้อยลง และทำงานเป็นนักออกแบบอิสระมากขึ้น ทั้งนี้ เป็นเพราะนักออกแบบที่มีประสบการณ์น้อย ต้องการการเรียนรู้วิธีการทำงานจากสำนักงานมาก เพื่อให้เกิดความชำนาญตลอดจนสามารถประยุกต์ใช้วิชาที่ศึกษามาในการปฏิบัติงาน แต่เมื่อนักออกแบบมีประสบการณ์มากขึ้น ต้องการความเป็นอิสระในการทำงาน จึงทำงานเป็นนักออกแบบอิสระมากขึ้น

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลักมากที่สุด นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด เป็นเพราะในหมวดวิชาหลัก เป็นวิชาที่ศึกษาทางด้านทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือ ปรัชญาในการออกแบบ ซึ่งช่วยในการปฏิบัติงานวิชาชีพเบื้องต้นได้อย่างดีสำหรับนักออกแบบที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา แต่เมื่อนักออกแบบมีประสบการณ์ทำงานเพิ่มมากขึ้น ต้องการความรู้ใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ทันสมัยกับความก้าวหน้าและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก

นักออกแบบที่ประจำสำนักงานออกแบบและนักออกแบบอิสระต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานมากที่สุดเหมือนกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าความรู้ในวิชาเทคโนโลยีช่วยให้นักออกแบบสามารถปฏิบัติงานได้มีคุณภาพและประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้

และจากการสัมภาษณ์เจ้าขององค์กรและสำนักงานออกแบบเกี่ยวกับความรู้ และความต้องการนักออกแบบในปัจจุบัน พบว่า นักออกแบบในองค์กรควรมีความรู้เพิ่มเติมในสาขาบริหารและการจัดการ ความรู้รอบตัว และการเรียนรู้เพื่อปรับตัวเข้ากับทีมงาน ทั้งนี้เพื่อนำมาใช้ปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติงานของตัวนักออกแบบเอง ทั้งนี้เพราะความรู้ในวิชาดังกล่าวช่วยในการปฏิบัติและประสานงานตลอดจนให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างเป็นระบบและขั้นตอน และช่วยให้การทำงานระหว่างหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานเป็นไปได้อย่างราบรื่น

สำหรับสิ่งที่พิจารณาเป็นลำดับแรกในการเลือกรับนักออกแบบเข้าทำงานในองค์กรตลอดจนเป็นสิ่งที่นักออกแบบควรมีในการปฏิบัติวิชาชีพ คือ ผลงาน บุคลิกภาพ ทักษะคติในการทำงาน และปฏิภาณ ไหวพริบ ความรับผิดชอบ ความอดทน การควบคุมอารมณ์ ระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์ คุณสมบัติดังกล่าวนับเป็นคุณสมบัติพื้นฐานสำหรับผู้ปฏิบัติงานโดยทั่วไปอยู่แล้ว

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. หลักสูตรในระดับปริญญาตรีสาขาการออกแบบภายใน ควรมีวิชาเสริมในด้านการจัดการ และภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น
2. หลักสูตรในระดับปริญญาตรีสาขาการออกแบบภายใน ควรเน้นการนำวิชาด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการเรียนการสอนมากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรมีการศึกษาองค์ความรู้ของนักออกแบบที่จบจากสถาบันต่างๆ ในลักษณะการเปรียบเทียบทั้งกลุ่มที่จบใหม่และกลุ่มที่มีประสบการณ์ต่างกันในมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยมีการกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มให้เท่าๆ กัน ในแต่ละสถาบันนั้นๆ เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงลึกอย่างชัดเจนและสามารถนำมาเปรียบเทียบ ปรับปรุงพัฒนาในแต่ละสถาบันนั้นๆ ได้
2. ควรมีการศึกษารายละเอียดเปรียบเทียบรายวิชาในแต่ละหมวดมาตรฐานวิชาการของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ที่สามารถนำไปปรับปรุงพัฒนาในแต่ละสถาบันนั้นๆ ได้

